

skere bredt – sammen med Den Danske Bank har forsøgt at lave et barn på eller bedrage færingerne, bliver demteret godt og grundigt?

Skulle vi, færing og danskere, ikke i stedet tage hinanden i hånden og spørge, hvordan vi løser det her, hvordan finder vi ud af det, så færingerne også ser, at de har ansvar for sammen med den danske regering at finde løsningerne også i forhold til Den Danske Bank, i stedet for at vi starter et nyt spil sorteper med hinanden? Det er ikke til gavn for nogen af vore to folk.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. Frank Aaen må jeg desværre rette og sige, at Færøernes fiskeriminister i 1991-92 og i halvdelen af 1993 til efter aktiebyttet ikke var medlem af nogen bankbestyrelse.

En minister, en landsstyremand, på Færøerne har ikke lov til at være medlem af en bankbestyrelse, og derfor ville han have handlet ukorrekt, hvis han både havde været minister og bankbestyrelsesmedlem.

Det kan være, hr. Frank Aaen blander det sammen med andre mennesker, jeg ikke kan komme i tanke om, men i hvert fald har bestyrelsesmedlemmet i banken klaret at holde to ting adskilt, nemlig den viden, han måtte have som bankbestyrelsesmedlem, og sit politiske arbejde, sine politiske pligter. Det står i hvert fald fast, at han ikke har blandet tingene sammen.

Jeg skal takke hr. Ole Stavad for den håndsrækning, han kom med til mig og til hr. Johannes Martin Olsen som repræsentanter her i Folketinget for Færøerne. Lad os finde sammen, lad os forhandle ud fra et fælles grundlag. Fra Færøerne vil man i hvert fald prøve, og vi arbejder hårdt på det, at blive enig, og hvis det kan munde ud i, at vi får en god aftale om restgælden, efter at vi har trukket den bankgæld fra, der hidrørte fra aktieombytningen, og en tidshorison, som gør, at Færøerne efter en overskuelig tidsperiode kan være gældfri, skal vi sandelig forhandle.

Det glæder jeg mig til som medlem af den landsstyrekoalition, som styrer Færøerne for øjeblikket, og jeg håber, hr. Ole Stavad udtrykker regeringens og ikke blot Socialdemokratiets ønske om et godt forhandlingsforløb og et godt resultat, og at Socialdemokratiet står last og

brast med regeringen med dets positive vilje over for Færøerne.

Frank Aaen (EL):

Jeg er ikke sikker på, jeg helt forstod hr. Óli Breckmanns svar, men jeg vil bare sige, at på den måde, vi læser beretningen, var en af hr. Óli Breckmanns partifæller fuldt ud vidende om den rigtige tilstand i banken, samtidig med at købet blev anbefalet. Det synes vi ikke var særlig klogt.

Et andet spørgsmål: Det fremgår af beretningen, at der var et kapitaldræn fra Færøbanken frem til aktiebyttet, alene i det første kvartal af 1993 røg der en lille milliard kroner ud. Det er jo mange penge, som viser, at der var nogle færing, der havde rigtig mange penge på det tidspunkt. Jeg vil gerne spørge hr. Breckmann, om hr. Breckmann er enig i, at de her store indlånssummer bl.a. fremkom som led i skattespekulation, fra overbelåning af skibe, fra støtte til vidtløftige erhvervsformål og andet af den slags. Og er hr. Breckmann enig i, at disse store udtræk og denne pengeoverførsel, som her skete til udlandet, specielt til Den Danske Bank i Danmark, var medvirkende til presset om, at der skulle træffes en meget hurtig afgørelse?

Og er det ikke sådan, hr. Breckmann, at landsstyret har en bog, hvori det står, hvem der førte disse store pengesummer ud? Kunne vi evt. få at vide, hvem det var, der førte de store pengesummer ud af Færøerne på dette kritiske tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg var selvfølgelig vældig glad for, at hr. Breckmann tog venligt imod min opfordring. Jeg synes måske, at det, inden hr. Breckmann nåede dertil, nåede at blive lidt dyrt.

For at det ikke skal give anledning til misforståelser – ej heller hjemme på Færøerne, for som det er sagt tidligere, så vil denne debat formentlig optage sindene lige så meget på Færøerne eller mere end her i Danmark – så synes jeg, at det er vigtigt at få sagt, at det, der var mit hovedbudskab, var, at vi fra dansk side er parate til at strække hånden ud. Jeg synes, vi fra færøsk side har hørt lidt for mange betingelser. Man vil kun diskutere med den danske regering, og det hele er den danske regerings ansvar.

Derfor var mit hovedbudskab, uden at jeg som indledning har lagt en stor pose penge på